

Vážený pan ministr

Mgr. Richard Brabec

prostřednictvím podání

Ministerstvo životního prostředí

Odbor výkonu státní správy V

tř. 1. máje 585/26

460 01 Liberec

V Praze dne 3. února 2020

Rozklad proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o stanovení průzkumného území pro zvláštní zásah do zemské kůry, č. j. MZP/2020/540/60, sp. zn. ZN/MZP/2019/540/183

V souladu s ustanovením § 152 Správního řádu podáváme rozklad proti výše uvedenému rozhodnutí.

Požadujeme, aby uvedené rozhodnutí bylo **zrušeno** nebo aby bylo uvedené rozhodnutí **změněno tak, že žádosti o stanovení průzkumného území vyhoví**.

Odůvodnění – část 1.

Odůvodnění rozhodnutí č. j. MZP/2020/540/60 není příliš strukturované a je tím pádem nepřehledné. Není odděleno konstatování více či méně relevantních faktů, odkazy na příslušná zákonná ustanovení jsou neúplná a nejsou označena konkrétní zjištění a odkazy, které argumentačně podporují příslušné rozhodnutí. Za jádro odůvodnění je třeba považovat větu skrytou v textu na konci předposledního odstavce na straně 4:

Ministerstvo proto v nesouhlasu města Tanvald se záměrem spatřuje zásadní nesoulad se surovinovou politikou, a proto přistoupilo k zamítnutí žádosti o stanovení průzkumného území v souladu s ust. § 4a odst. 6 zákona.

ENTERGEO, SE
Podnikatelská 267
190 11 Praha 9 – Běchovice
Czech Republic

(+420) 481 629 661
(+420) 222 365 376
email@entergeo.com
www.entergeo.com

Společnost je zapsána
v obchodním rejstříku vedeném
Městským soudem v Praze
oddíl H, vložka 540

Komerční Banka, a.s.
Na Příkopě 33, 114 07 Praha 1
č. účtu 107-2886520257/0100
DIČ/VAT: CZ24217387

Není uvedeno, jaký zákon je tím míněn, čímž je sdělení nesrozumitelné a tím i nepřezkoumatelné a tedy i nesprávné. Anž bychom chtěli sdělení MŽP interpretovat, předpokládáme, že je míněn zákon č. 62/1988 Sb.

Další sdělení uvozená slovy „Nad rámec výše uvedeného“ jsou uvedena nad rámec (=navíc) a evidentně tedy nejsou zdůvodněním rozhodnutí ve smyslu Správního řádu (SprŘ) a slouží pouze jako soubor konstatování pro případnou další diskusi. Sdělením uvedeným „nad rámec“ se budeme rovněž nad rámec věnovat v další části.

Zmíněný odstavec zákona č. 62/1988 Sb. zní:

(6) Ministerstvo žádost o stanovení průzkumného území dále zamítne zejména v případě, že průzkum je v rozporu se státní surovinovou politikou, státní politikou životního prostředí, zájmy obrany státu, zahraničními závazky státu nebo pokud další veřejný zájem převyší zájem na dalším průzkumu a následném využití výhradního ložiska.

Z ustanovení tohoto odstavce plyne, že pokud MŽP zjistí některý ze zákonem uvedených důvodů, které znemožňují žádosti o stanovení průzkumného území vyhovět, **další dokazování neprovádí a žádost v souladu s § 51 odst. 3 SprŘ zamítne.**

Pokud tedy MŽP dospělo k uvedenému zjištění údajného nesouladu se surovinovou politikou, jsou veškerá další zjištění a odůvodnění z hlediska posuzování žádosti irelevantní, což lze doložit i nálezem Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 23. září 2009, č. j. 7 As 59/2009 – 142, konstatujícím, že *kritéria stanovená v § 4a odst. 6 zákona o geologických pracích, uvedená ve větě před spojkou „nebo“, se zcela jednoznačně týkají a vztahují k posouzení samotného „průzkumu“ bez návaznosti na následné využití ložiska (případně těžby). Posuzování spojitosti průzkumu s následným využitím ložiska zákonodárce zakotvil až do části věty následující po spojení „nebo“.*

MŽP přesto pokračuje v konstruování dalších argumentů v sekci „Nad rámec výše uvedeného“. To svědčí o tom, že MŽP považuje odůvodnění za ukončené shledáním rozporu se surovinovou politikou. Zřejmě si je však současně MŽP vědomo slabé váhy svého tvrzení o nesouladu se surovinovou politikou a cítí potřebu své rozhodnutí dále zdůvodňovat. Stranou prozatím ponechme, že argumenty „nad rámec výše uvedeného“ jsou nepostačující, odporující skutečnosti a někdy i fyzikálním zákonům, a příslušná tvrzení lze snadno vyvrátit, jak se ostatně již vícekrát stalo během dosavadních správních řízení ohledně tohoto projektu, přesto je odpůrci neustále znovu vytahují. Je smutné, že je MŽP jako odborný orgán nekriticky přebírá do svého odůvodnění.

Soustředíme se nyní na onen jediný uvedený důvod pro zamítnutí žádosti, tedy na údajný nesoulad se surovinovou politikou. Uvedené tvrzení je nepravdivé, což opíráme o následující skutečnosti.

1.

Během správního řízení postupovalo MŽP v souladu s doporučením obsaženém v komentáři k zákonu o geologických pracích, Ondřej Vícha, nakladatelství Leges, Praha 2014, str. 66:

MŽP si může před vydáním rozhodnutí o stanovení průzkumného území v odůvodněných případech vyžádat vyjádření dotčených orgánů státní správy, které disponují relevantními údaji pro účely správního řízení o stanovení

průzkumného území. Za tyto dotčené orgány lze považovat např. Ministerstvo průmyslu a obchodu (z hlediska státní surovinové politiky), ...

a jak je uvedeno v odůvodnění rozhodnutí, přizvalo na ústní jednání dne 17. 12. 2019 zástupce Ministerstva průmyslu a obchodu ČR. Dostavil se RNDr. Vít Příkaský, který se na místě vyjádřil a do odůvodnění bylo poté převzato, že Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR nemá proti vyhovění žádosti o stanovení průzkumného území námitky. Je logické předpokládat, že zástupce MPO byl přizván, aby se vyjádřil ke skutečnostem v kompetenci MPO. Stejně tak je logické předpokládat, že v rámci těchto kompetencí má jeho vyjádření větší váhu než jakákoliv správní úvaha jiného, této kompetenci nepřislušného orgánu. V neposlední řadě by bylo porušením Správního řádu (§ 6 odst. 2), pokud by byl zástupce MPO povolán pouze z důvodu zapsání do prezenční listiny a na jeho stanoviska by nebyl brán zřetel. Není ekonomické platit si poradce, jehož radami se neřídíme.

Vzhledem k tomu, že MPO bylo Ministerstvem životního prostředí vyzváno k připomínkám, zástupce MPO se dostavil na ústní jednání, MPO je garantem pro surovinovou politiku a zároveň nemá proti žádosti námitky, není přípustné, aby MŽP, které není garantem pro surovinovou politiku, následně tvrdilo, že žádost je v rozporu se surovinovou politikou.

2.

MŽP uvádí na podporu svého rozhodnutí na str. 4 úvahu, že *„lze konstatovat, že průmyslové využívání tepelné energie zemské kůry v lokalitě Tanvald je analogicky ložiskem nevyhrazeného nerostu lokálního charakteru.“*

Tuto úvahu pokládáme za bizarní a zcela neslučitelnou s logikou věci. Nesmyslnost sdělení vynikne, pokud se omezíme na jádro sdělení, a sice *„využívání energie je ložiskem nerostu“*(?), případně *„využívání je ložiskem“*. Uvedené sdělení je **nesrozumitelné, tím pádem nepřezkoumatelné a nesprávné**. Jakékoliv další úvahy vzešlé z takové premisy jsou irelevantní a nelze je použít pro argumentaci v seriózně vedeném správním řízení.

Nejedná se o formulační nešikovnost, ale o chybnou správní úvahu. Aniž bychom uvedenou formulaci akceptovali a aniž bychom chtěli sdělení MŽP interpretovat, tak abychom dali sdělení alespoň nějaký smysl, připustíme, že namísto *„využívání energie“* byl myšlen termín *„přítomnost energie“*.

MŽP zde pravděpodobně vychází z ustanovení § 34 odst. 2 horního zákona, kde se říká, že pro zvláštní zásah do zemské kůry se přiměřeně použije ustanovení mj. § 11 řešící mj. požadavek na stanovení průzkumného území. Zákon tak říká, že pro budoucí povolení zvláštního zásahu do zemské kůry je třeba stanovit průzkumné území pro práce, které budou předcházet vlastnímu projektu, a to přiměřeně obdobně, jako tomu je u ložisek nerostů. Tím je smysl uvedeného § 11 naplněn. Zákonodárce vědomě užil termínu „přiměřeně“, aby zamezil mechanickému právnímu formalismu. Ostatně v dalším dotčeném právním předpisu, a sice v zákonu č. 62/1988 Sb. o geologických pracích se v § 4 odst. 8 výslovně praví:

„Pro žádost o stanovení průzkumného území pro zvláštní zásah do zemské kůry platí obdobný postup jako pro vyhledávání nebo průzkum ložisek vyhrazených nerostů.“

Zákonodárce tím jasně odděluje kategorii zvláštního zásahu do zemské kůry od kategorie ložisek vyhrazených nerostů, přičemž správním orgánům nařizuje použití u obou kategorií obdobný postup. Dovedeno do důsledku, v rámci tohoto postupu bude správní orgán sice i v případě geotermálního projektu zkoumat soulad se surovinovou politikou, ale z logiky věci nemůže shledat nesoulad, když surovinová politika geotermální energii nijak neřeší, jak si ukážeme dále.

MŽP jde však za hranice zákona a chybně konstruuje úvahu, ve které tepelnou energii prohlašuje za variantu nerostu, což ze zákona nijak neplyne a je s ním naopak v rozporu. Jde o zásadní metodickou chybu, což dokládáme i následujícími citacemi:

Horní zákon - § 2:

Nerosty

(1) Za nerosty se podle tohoto zákona považují tuhé, kapalné a plynné části zemské kůry.

(2) Za nerosty se podle tohoto zákona nepovažují

a) vody s výjimkou mineralizovaných vod, z nichž se mohou průmyslově získávat vyhrazené nerosty,

§ 4

Ložisko nerostů

Ložiskem nerostů podle tohoto zákona (dále jen "ložisko") je přírodní nahromadění nerostů, jakož i základka v hlubinném dole, opuštěný odval, výsypka nebo odkaliště, které vznikly hornickou činností a obsahují nerosty.

§ 34

Zvláštní zásahy do zemské kůry

(2) Na zvláštní zásahy do zemské kůry včetně vyhledávání a průzkumu prováděného pro tyto účely se vztahují přiměřeně ustanovení § 11, 16, 17, 18, 23, 32, 33 a § 36 až 39.

* * * * *

Metodika stanovení podmínek ochrany při využívání tepelné energie zemské kůry (GEOTERMAL) certifikovaná Ministerstvem životního prostředí dne 26. 6. 2015 pod č. j. 44752/ENV/15 (odkaz v příloze), strana 71:

Za energii teplé vody vyvedené na povrch ve smyslu § 34 zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon) nelze chápat energii vody, která byla přivedena do původně nezvodnělého teplého horninového prostředí a po ohřátí zpět odebrána, a to ani v případě, že při ohřívání přišla do přímého kontaktu s horninovým prostředím.

Tamtéž, str. 74:

Pro žádost o stanovení průzkumného území pro ZZZK platí obdobný postup jako pro vyhledávání nebo průzkum ložisek vyhrazených nerostů.

Pokud je nám známo, není zemské teplo v našem právním řádu definováno, s částečnou výjimkou některých částí vodního zákona. Je však evidentní, že tepelnou energii, v našem případě uskladněnou v nosiči – vodě, nelze pokládat za nerost. Není pro to žádný podklad v zákoně, není pro to logický důvod a vlastní certifikovaná metodika MŽP to dokonce vylučuje. Není náhoda, že dokument „Surovinová politika České republiky v oblasti nerostných surovin a jejich zdrojů“ (tj. státní surovinová politika) vůbec neobsahuje termín „geotermální“, protože tuto oblast nijak neřeší. V případě geotermální energie se **nejedná o surovinu, nýbrž o energii**. Přítomnost zemského tepla není nerostným ložiskem a je chybou na něj tedy jako na nerostné ložisko nahlížet.

Pak je ovšem také zcela irelevantní zkoumat soulad se státní surovinovou politikou. Určitý logický smysl by mělo pohlížet na geotermální projekt v Tanvalu z hlediska energetické politiky, nikoliv však v režimu řízení o stanovení průzkumného území, kde se soulad s energetickou politikou vůbec neřeší. (Centrálním orgánem pro státní energetickou politiku je MPO, jehož zástupce byl na jednání přítomen a vyslovil se, že MPO nemá žádné námítky.)

Argumentace MŽP je založena na chybné správní úvaze, která neobsahuje odkaz na ustanovení zákonného předpisu, čímž je nepřezkoumatelná a tedy chybná.

Státní surovinová politika se nijak nezabývá využitím geotermální energie, které s ním tedy z logiky věci nemůže být v nesouladu a případný domnělý nesoulad nemůže být důvodem k jakýmkoliv správním krokům.

Sdělení, že nesouhlas města Tanvald je dokladem nesouladu žádosti o stanovení průzkumného území se státní surovinovou politikou, je nepravdivé.

MŽP porušuje zásadu legitimního očekávání a překračuje svou pravomoc podle § 2 SprŘ, když namísto závěrů zakotvených ve své certifikované metodice konstruuje nové protichůdné závěry.

Odůvodnění rozhodnutí je nepřehledné a neúplné v odkazech na příslušná ustanovení a tím i nejednoznačné, nesrozumitelné a tedy i nepřezkoumatelné, takže celé rozhodnutí je v důsledku nesprávné.

Z uvedených důvodů požadujeme, aby bylo rozhodnuto tak, jak stojí v úvodu tohoto našeho sdělení.

Závěrem 1. části odůvodnění se vracíme na stranu 3 rozhodnutí a poukazujeme na porušení ustanovení § 70 zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny, v platném znění, kdy bylo přípisem č. j. MZP/2020/540/30 ze dne 7. 1. 2020 přiznáno postavení účastníka řízení spolku (chybně uvedeno sdružení) Tanvald 21. století, z. s. Stalo se tak v rozporu s ustanovením citovaného právního předpisu, neboť uvedený spolek ke dni podání své žádosti nesplňoval podmínky tam pro přiznání postavení účastníka stanovené, o čemž svědčí samotný citovaný přípis, kde se mimo jiné uvádí: „*Ministerstvo životního prostředí vyhodnotilo tuto žádost ... zároveň i za přihlášku do správního řízení dle § 70 odst. 3 ZOPK. Upozorňujeme Vás však na skutečnost, že dle ustanovení § 70 odst. 2 ZOPK je tato žádost platná 1 kalendářní rok. Vaše žádost z roku 2014 tedy již platná není.*“ MŽP tímto sděluje, že žádost vyhodnotilo podle odstavce 3 a jak plyne z dalšího, rozhodlo ve prospěch žadatele, aby následně žadatele

upozornilo na skutečnost, že nespĺňuje podmínky odstavce 2. Přitom ovšem odst. 3 uvádí: „**(3) Občanské sdružení je oprávněno za podmínek a v případech podle odstavce 2** účastnit se řízení podle tohoto zákona, ...“, neboli užití ustanovení odst. 3 je omezeno na případy, kdy je splněno ustanovení odst. 2. Jak ovšem MŽP správně uvádí, žádost z roku 2014 není platná a podmínka odst. 2 tak nepochybně splněna není. Z toho plyne, že přiznání postavení účastníka řízení spolku Tanvald 21. století, z. s. je **v rozporu s ustanovením § 70 zákona č. 114/1992 Sb.**

Nárok na postavení účastníka nevzniká **ani podle § 27 SprŘ**, neboť žadatel nespĺňuje žádné z ustanovení prvních dvou odstavců a jak jsme uvedli výše, nespĺnil spolek ani podmínku stanovenou zvláštním zákonem, jak to požaduje třetí odstavec zmíněného paragrafu.

Přiznání postavení účastníka řízení spolku Tanvald 21. století, z.s. je chybné. Tímto rozkladem požadujeme nápravu i v této věci.

Odůvodnění – část 2.

„Nad rámec výše uvedeného“

V další části odůvodnění rozhodnutí se uvádí, že ministerstvo posuzovalo žádost i z dalšího hlediska, a to nad rámec výše uvedeného. Výše v textu jsme uvedli, že při efektivním vedení správního řízení měl správní orgán skončit, jakmile shledal nesoulad se surovinovou politikou, aniž bychom tento jeho nálezn považovali za správný. Správní orgán nicméně pokračuje jednak v argumentaci proti žádosti, jednak uváděním některých dalších sdělení, aniž by zdůvodnil, čím jsou pro řízení podstatná či přínosná. Považujeme za vhodné vyjádřit se alespoň ke srozumitelně formulovaným argumentům, přestože dle našeho názoru nejsou pro rozhodnutí o výše podaném rozkladu podstatné. Vzhledem k malé strukturovanosti textu se vyjádříme chronologicky tak, jak se jednotlivé pasáže objevují v textu.

1. Aniž by byla tato skutečnost nějak podstatná pro probíhající řízení, **není pravda**, že by byl projekt v Litoměřicích pozastaven, jak je možné se informovat např. na webových stránkách <https://www.rin-gen.cz/>
2. **Nesouhlasíme s tvrzením**, že každý geologický průzkum je rizikovým zásahem do životního prostředí, alespoň pokud rizikovost chápeme nad běžné riziko samotného pobytu na Zemi. Příkladem nerizikového geologického průzkumu mohou být námi plánované mělké sondážní práce za účelem ověření možné existence staré ekologické zátěže na dvoře bývalé továrny v Tanvaldu.
3. **Není pravda**, že při vrtání vrtů geotermálních elektráren může docházet ke vzniku lokálních zemětřesení s magnitudou 2 – 4 stupňů Richterovy (nikoliv Richtrovy) stupnice. Pokud jde o lokalitu Tanvald, uvádí Česká geologická služba ve svém odborném vyjádření ze dne 28. 3. 2014 vydaném na žádost MÚ Tanvald (v příloze) ve své odpovědi na otázku č. 6 na straně 8: „*V průběhu vrtných prací je vyšší četnost mikroseizmické aktivity, ovšem intenzita je nízká (přístrojově zaznamatelná), obyvatelstvo ji nepociťuje. Navíc četnost seizmické aktivity lze ovlivňovat a utlumovat technologií vrtných prací. ... Při dodržení bezpečnostních pravidel během výstavby a při provozu geotermální elektrárny je projekt bezpečný a lze jej doporučit k realizaci.*“
Jak je uvedeno v zápisu ze zasedání zastupitelstva města Tanvald dne 2. 11. 2016 (v příloze) na str. 21,

starosta města „ *uvedl, že byl s Ing. Mikšem v Praze na Univerzitě Karlově, Přírodovědecké fakultě, Ústavu hydrogeologie, inženýrské geologie a užití geofyziky ohledně zamýšlené výstavby geotermální elektrárny. Schůzku s Prof. RNDr. Tomášem Fišerem, Ph.D. z Ústavu inženýrské geologie dohodl Ing. Mikš, schůzky se zúčastnil také doc. Kachlík. Závěr schůzky byl takový, že za prvé to, jestli je v těch pěti kilometrech 200 stupňů nebo 100 stupňů, nikdo neví, existují matematické modely, ale zjistí se to až po provedení zkušebního vrtu, za druhé z hlediska hydrogeologie nehrozí našim občanům nic, všechno je nějakým způsobem zajištěno, a za třetí z hlediska seismologie našim občanům také nic nehrozí. Poděkoval Ing. Mikšovi, že ho na tuto schůzku pozval. Zopakoval, že otázka efektivity vrtu je sporná, ale to není věc města. Zeptal se pana Mikše, zda ho chce doplnit, či zda řekl něco nesprávně.*“

Uvedené citace svědčí o selektivní práci města Tanvald s podklady a tím i o politickém a nikoliv odborném zájmu na výsledku řízení, když zamlčuje a pomíjí argumenty svědčící ve prospěch projektu a konstruuje nejružnější argumenty, které mají povolení projektu komplikovat. Není v pořádku, když MŽP jako odborný orgán nekriticky ničím nepodložené argumenty sdílí a samo používá. **Protiví se tak ustanovení § 3 SprŘ,** podle něhož má správní orgán postupovat tak, aby byl zjištěn stav věcí, o němž nejsou důvodné pochybnosti, jakož i ustanovení **§ 68 odst. 3.**

4. MŽP konstruuje závěry z dokumentu „Oznámení záměru“, o němž mu musí být známo, že není konečným a aktuálním dokumentem vypovídajícím o projektu, když ví, že projekt následně prošel celkovým posouzením EIA a získal souhlasné stanovisko, č. j. 12835/ENV/14. MŽP se tak **protiví zásadě legality a zjištění stavu** věcí, jak je uvedeno v §§ 2 a 3 SprŘ.
5. MŽP dále uvádí výčet zájmů obce a jejich obyvatel a bez dalšího zdůvodnění je staví do protikladu se zájmy projektu. Takové ničím nepodložené sdělení **je nepřezkoumatelné** a nemůže sloužit jako podklad správního rozhodnutí.
6. MŽP dále uvádí dle svého sdělení jeden ze závěrů konference v Curychu z 30. 9. 2014. Není nijak zdůvodněno, z jakého důvodu je právě tomuto „jednomu ze závěrů“ této konkrétní konference udělen punc nezpochybnitelnosti, přičemž jiné závěry jsou pomíjeny. To je nesprávné zejména v případě, kdy je jednáno o projektu, který získal souhlasné stanovisko EIA právě od téhož Ministerstva životního prostředí a ke kterému mimo jiné existuje již citované vyjádření České geologické služby. MŽP tak minimálně v tomto případě pracuje s fakty zcela selektivně a tendenčně, náhodná zjištění preferuje před názory certifikovaných státních autorit a **protiví se tak i v této části ustanovení § 3 SprŘ.** Činěním závěrů z nejasných podkladů, které navíc nijak nesouvisí s projednávanou žádostí, již je žádost o stanovení průzkumného území, překračuje správní orgán svou pravomoc **v rozporu s ustanovením § 2 odst. 2 SprŘ.**
7. MŽP se odvolává na doložené vyjádření ing. Petra Šimoníka, údajně předsedy představenstva litoměřické společnosti ENERGIE Holding a. s. Z veřejně dostupných zdrojů lze zjistit, že uvedená společnost se zabývá dodávkami tepla získaného jinými, ke geotermální energii konkurenčními zdroji a zejména pak, že není pravda, že je uvedený pán předsedou představenstva této společnosti. Není nijak zdůvodněno, z jakého důvodu je právě tomuto posuzovateli udělen punc nezpochybnitelnosti, přičemž jiné závěry jsou pomíjeny. To je nesprávné zejména v případě, kdy je jednáno o projektu, který získal souhlasné stanovisko EIA právě od téhož Ministerstva životního prostředí a ke kterému mimo jiné existuje již citované vyjádření České geologické služby. MŽP tak minimálně v tomto případě pracuje s fakty zcela selektivně a tendenčně, náhodná zjištění preferuje před názory certifikovaných státních autorit a **protiví se tak i v této části ustanovení § 3 SprŘ.**
8. MŽP spatřuje ohrožení veřejného zájmu v deklarovaném nebezpečí ztráty podzemních vod ve studních. Z řady doložitelných důvodů, proč takové nebezpečí nehrozí, uveďme pro stručnost v tuto chvíli opět citaci z odborného vyjádření České geologické služby, zda může dojít ke ztrátě vody ve studních, odpověď

na otázku č. 7, str. 8: „*Dočasně a krátkodobě, po odvrtání a zapažení vrchní části vrtu se hladina podzemní vody vrací k normálu. Vzdálenost ovlivnění se uvádí do 1 km, nebo max. 5 km², ale pravděpodobně řádově méně.*“ Jinými slovy, vrt je zapažen, neboli probíhá uvnitř vodou neprostupné roury, a nebezpečí je obdobné, jako kdyby měla podzemní voda mizet např. prosakováním do potrubí kanalizace. Uvedený veřejný zájem byl v minulosti posouzen příslušnými státními autoritami s výsledkem, že **veřejný zájem není projektem ohrožen.**

9. MŽP spatřuje ohrožení veřejného zájmu v deklarovaném nebezpečí kontaminace podzemních vod. Z řady doložitelných důvodů, proč takové nebezpečí nehrozí, uvedme pro stručnost v tuto chvíli opět citaci z odborného vyjádření České geologické služby, odpověď na otázku č. 8, str. 8: „*Při dodržení standardních technologických a bezpečnostních postupů při vrtání je kontaminace podzemních vod vyloučena.*“ Kromě toho se problematikou podrobně zabýval proces EIA, který následně získal souhlasné stanovisko MŽP a není zřejmé, proč MŽP tyto závěry nyní zpochybňuje. Byla vydána řada souhlasných stanovisek vodoprávního úřadu i odboru životního prostředí jak na lokální, tak na regionální úrovni. Uvedený veřejný zájem byl v minulosti posouzen příslušnými státními autoritami s výsledkem, že **veřejný zájem není projektem ohrožen.** MŽP neuvádí, jak k uvedenému názoru dospělo a **protiví se tak ustanovení § 68, odst. 3 SprŘ.**
10. MŽP spatřuje ohrožení veřejného zájmu v deklarovaném nebezpečí obtěžování hlukem. Uvedenou problematikou se zabýval proces EIA, který následně získal souhlasné stanovisko MŽP a není zřejmé, proč MŽP tyto závěry nyní zpochybňuje. Během řízení na MÚ Tanvald byl spis navíc doplněn o další akustickou studii, řešící dopad na vzdálenější obytnou zástavbu a dokládající, že k obtěžování obyvatel hlukem nedojde. Uvedený veřejný zájem byl v minulosti posouzen příslušnými státními autoritami s výsledkem, že **veřejný zájem není projektem ohrožen.** MŽP neuvádí, jak k uvedenému názoru dospělo a **protiví se tak ustanovení § 68, odst. 3 SprŘ.**
11. MŽP spatřuje ohrožení veřejného zájmu v deklarovaném nebezpečí zvýšené tvorby mlhy. V rámci reakce na tuto část napadaného dokumentu pokládáme za vhodné prezentovat absurditu použitých argumentů, proto se budeme tomuto bodu věnovat podrobněji.

MŽP ve svém vlastním dřívějším stanovisku EIA ze dne 26. 2. 2014 uvádí na str. 4 nahoře:

„V obdobích příznivých pro vznik mlhy může docházet k navýšení četnosti... Tento vliv se ale může projevit jen v blízkém okolí záměru cca do 100 m, maximálně do 200 m... Tento vliv se může projevit spíše ve statistickém vyhodnocení mikroklimatu v úzce vymezeném území, nebude však mít žádné dopady na zdraví obyvatel.“

Při bližším seznámení s projektem zjistíme, že: „Teplotní spád organických par v kondenzátorech je 45/38 °C, vzduch procházející chladiči se v závislosti na jeho teplotě a vlhkosti oteplí o 4-7 °C. Rychlost proudění vzduchu v chladičích je cca 2,5 m.s-1, tj. 9 km.hod-1. V chlazení není použita žádná voda, takže v okolí chladičů se netvoří žádné páry nebo mlhy.“

I pro laika je absurdní představa vzniku mlhy v důsledku ohřátí vzduchu o 4-7°C. Fyzika základní školy učí, že v teplejším vzduchu je možné rozpustit více vodní páry než ve studeném. Vlivem ohřátí tedy mlha nevzniká, nýbrž je pohlcována. Vodní pára může opět kondenzovat ve chvíli, kdy dojde k opětovnému ochlazení vzduchu na původní úroveň, tedy o 4-7°C zpět. Takže by teoreticky mohlo v oněch obdobích příznivých pro vznik mlhy docházet nikoliv ke vzniku mlhy, ale k přesunu mlhy o několik metrů. V místě ohřevu vzduchu se bude již existující, tedy ne vznikající mlha částečně rozpouštět (pohlcovat do teplejšího vzduchu), aby během vychládání vodní pára opět kondenzovala zpět na mlhu. V době mimo mlhu se nestane vůbec nic. Rozdíl v kapacitě vzduchu s teplotou odlišnou o 4-7°C na pohlcení vodní páry bude

záležet na řadě dalších faktorů, lze však říct, že bude těžko pozorovatelný. Hlavně však je zcela absurdní představa, jak vzduch o teplotě rozdílné od svého okolí o 4-7°C nevyletí vzhůru, nýbrž se tímto okolním prostředím přesune více než 100 metrů vodorovným směrem, aniž by došlo k jeho teplotnímu splynutí s okolím a tím i k naprostému vyrovnání všech vlastností z hlediska tvorby či pohlcování mlhy.

Pro další úvahu na malou chvíli připustíme, že by se v reálném světě skutečně mlha mohla v důsledku ohřátí vzduchu o pár stupňů přesunovat tak, jak je teoreticky popsáno v předchozím odstavci. V takovém případě by působením našeho záměru byla již existující (!) mlha přesouvána ze dna tanvaldského údolí směrem kolmo vzhůru, vzhledem ke tvaru údolí tedy někam blíže k mrakům, dále od oken i od pohledových směrů obyvatel obytných domů. V samotném údolí by tedy mlhy ubývalo. Obyvatelé by na tom z hlediska popisované pohody bydlení byli tedy nakonec lépe.

S uvedenou znalostí základů fyziky lze tedy snadno porozumět tomu, proč odborný orgán, tedy ministerstvo životního prostředí, uvedlo po zohlednění závěrů vědecké klimatologické studie ve svém stanovisku, jak je uvedeno výše. Tím se zachovalo v souladu se zásadou individualizace zakotvené v § 2, odst. 4 správního řádu. Dle ústního sdělení Českého hydrometeorologického ústavu se na území Tanvaldu historicky eviduje přibližně

50 – 60 dní v roce s viditelností pod 1000 metrů. Je zcela vyloučeno, aby výše popsáný nicotný vliv záměru změnil poměry takovým způsobem, aby bylo možné hovořit o snížení pohody bydlení oproti dnešnímu stavu. Ohrožení veřejného zájmu spočívající v deklarovaném nebezpečí zvýšené tvorby mlhy je **zcela absurdní a v rozporu s přírodními zákony.**

Uvedený veřejný zájem byl v minulosti posouzen příslušnými státními autoritami s výsledkem, že **veřejný zájem není projektem ohrožen**. MŽP neuvádí, jak k uvedenému názoru dospělo a **protiví se tak ustanovení § 68, odst. 3 SprŘ**, jakož i **ustanovení § 3 SprŘ**, že správní orgán má zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

12. MŽP spatřuje ohrožení veřejného zájmu v deklarovaném nebezpečí „seizmických poruch“. Uvedený termín dle sdělení příslušných odborníků neexistuje a tím je celé sdělení **nesrozumitelné, nepřezkoumatelné a tudíž nesprávné**. Může se jednat o chybný překlad termínu „seismic fault“, což je označení pro seizmicky aktivní geologické zlomy. Takové se v oblasti nevyskytují. Uvedené sdělení je nesrozumitelné a MŽP neuvádí, jak k uvedenému názoru dospělo a **protiví se tak ustanovení § 68, odst. 3 SprŘ**.
13. MŽP uvádí, že žadatelův zájem je snížen soukromým účelem projektu, což je poněkud nesrozumitelná formulace, která ovšem naznačuje, že soukromý účel a tedy i soukromé podnikání je cosi méněcenného. MŽP tento soukromý účel dále staví proti chybně vykonstruovaným a údajně protichůdným zájmům veřejným, které jsme rozebrali výše. Za pozornost stojí, že ve výčtu zkoumaných veřejných zájmů a porovnávání jejich případného ohrožení se v úvahách MŽP nijak neobjevuje veřejný zájem na rovných příležitostech ke **svobodnému podnikání, na technologickém pokroku, na využití čistých obnovitelných zdrojů energie a na nestrannosti a funkčnosti státní správy**. To pokládáme za **závažné metodické pochybení** MŽP.
14. MŽP konstatuje, že případná těžba představuje hrozbu a že zákonem chráněné obecné zájmy výrazně převyšují zájem na průzkumu a vydobytí zásob. Jsme přesvědčeni, že se jedná o mechanické kopírování z jiného dokumentu, zabývajícího se nějakou skutečnou těžbou a dobýváním ložiska nerostu, které se v dokumentu o průzkumném území pro geotermální provoz správně nemělo objevit. Jak jsme uvedli již na ústním jednání, čerpání energie zemského tepla není těžbou nerostu, zejména proto, že žádný nerost není dobýván. To lze ostatně doložit i členěním klasifikace CZ-NACE, kde je těžba podrobně rozčleněna, aniž by se objevila jakákoliv zmínka o geotermální energii. Snaha označovat geotermální provoz za těžbu je

chybná a nemá oporu v žádném zákonném předpise. Uvedené sdělení je tak pro naše konkrétní řízení zcela irelevantní, **nesrozumitelné a tím i nepřezkoumatelné a tedy nesprávné.**

15. MŽP přiznává, že mu je dobře známo vydání souhlasného stanoviska EIA a deklaruje, že není povinno se jím řídit. Uvedený názor zřejmě vychází z většinové praxe, kdy žádost o stanovení průzkumného území předchází řízení EIA a stanovisko EIA nebývá tou dobou ještě k dispozici. V našem případě je stanovisko k dispozici a mělo sloužit k významnému ulehčení práce správního orgánu, zvláště když se jedná o jeho vlastní dokument. Ignorování stanoviska EIA je **v rozporu s ustanovením §§ 2, 3 a 6 SprŘ.** MŽP se správně odvolává na horní zákon, při jehož interpretaci se však mělo MŽP důsledně řídit jeho ustanoveními, jak jsme popsali výše, a mezi podklady pro své správní úvahy zařadit i stanovisko EIA.
16. MŽP uvádí, že zvláštní zásah do zemské kůry je hornickou činností, což má zřejmě rozporovat výše uvedenou skutečnost, že využívání geotermální energie není těžbou. Nerozumíme takové úvaze, neboť uvedený argument provádění těžby nijak nedokládá. Hornickou činností probíhá např. stavba silničního nebo železničního tunelu nebo stavba metra. Těžko by však někoho napadlo nazývat stavbu tunelu těžbou nerostného ložiska. Stručně řečeno, každá **činnost prováděná hornickým způsobem nemusí být těžbou.** Není jí ani využívání geotermální energie. Pro úplnost dodejme, že vyhledávací a průzkumný vrt, o kterém se hovoří v žádosti o stanovení průzkumného území, se ani **nepovažuje za důlní dílo**, jak plyne z § 2 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 44/1988 Sb.
17. V závěru MŽP opakuje, že postupovalo v souladu s ustanovením § 4a odst. 6 zákona, a proto žádost o stanovení průzkumného území zamítlo. MŽP opět neuvádí odkaz na konkrétní zákonný předpis, čímž činí sdělení **nesrozumitelné, nepřezkoumatelné a tím nesprávné.** Nesrozumitelnost vynikne ve skutečnosti, že poslední právní předpis jmenovaný v textu je horní zákon, který žádný § 4a neobsahuje. Můžeme se pouze domýšlet, že MŽP má tentokrát na mysli zákon č. 62/1988 Sb. o geologických pracích. MŽP tak opakuje své obdobně nepřesné sdělení ze strany 4, pouze mezi tato sdělení vložilo text uvedený dle jeho vlastního sdělení „nad rámec“. Obdobně „nad rámec“ jsme tato sdělení okomentovali, za jádro našeho rozkladu však považujeme část odůvodnění označenou jako **Odůvodnění – část 1.**

Ing. Zbyněk Šonka

člen představenstva ENTERGEO, SE

ENTERGEO
 **GEOTHERMAL
ENERGY**

ENTERGEO, SE Podnikatelská 267, 190 11 Praha 9
DIČ/VAT: CZ24217387 www.entergeo.com

Přílohy:

Odkaz na dokument Metodika stanovení podmínek ochrany při využívání tepelné energie zemské kůry včetně příslušné certifikace MŽP:

<http://www.geology.cz/extranet/vav/vyznamne-vysledky-vyzkumu/metodiky>

Česká geologická služba – Odborné vyjádření ze dne 28. 3. 2014 vydané na žádost MÚ Tanvald

Stanovisko EIA č. j. 12835/ENV/14 z 26. 2. 2014

Zápis ze zasedání zastupitelstva města Tanvald ze dne 2. 11. 2016

Přípis MŽP č. j. MZP/2020/540/30 o přiznání postavení účastníka ze 7. 1. 2020

